

[Sønderup.]

han har gjort gældende i den Forbindelse, saafremt han har har Ret i, at Benzinproblemet er et Valutaproblem.

Formanden: Jeg henstiller til den ærede Taler at erindre, at det er et Beskatnings-spørgsmaal, der omhandles i det foreliggende Lovforslag, og at dette Lovforslag er fremsat af Finansministeren. Handelsministeren er uden for det Spørgsmaal, vi i Øjeblikket har til Drøftelse.

Sønderup: Saafremt det altsaa hænger sammen, som jeg her har gjort Rede for, mener jeg, at man er berettiget til at sige, at man netop med det foreliggende Lovforslag for Øje kan fastslaa, at Regeringen kæmper en haabløs Kamp for at afbøde Resultatet af den Situation, som man selv har skabt sig. Man vilde ikke i Dag have været stillet over for et Lovforslag som det, der her ligger paa Tingets Bord, saafremt man i Tide havde stillet den fornødne Valuta til Raadighed. Der havde da ingen reel Baggrund været for et Lovforslag som det, der foreligger her, og som vi nu, saa nær som vi er i Stand til det, skal kredse om i Forhandlingens Forløb.

Naar nu Forholdet er det, at Benzinen spiller en saa stor Rolle for Udløsningen af Motorernes Tusinder af Hestekræfter, men ogsaa indirekte som beskæftigelsesgivende Faktor, er det selvsagt af den allerstørste Betydning for Vejbyggeriet, at de store Midler, Beskatningen indbringer, fortsat kan være til Stede. Vi ved jo, at hele dette Vejbyggeri netop er sat i System for de Penge, som Motorafgifterne indbringer; og at disse Penge giver Brød til mange Munde. Derfor mener jeg ogsaa, at de Benzineksperimenter, man har foretaget, meget let kan komme os dyrt til at staa.

Der er jo i disse Dage et voldsomt Røre i Vognmandskredse i Anledning af det Cirkulære, der er udstedt, og som tager Sigte paa at rationere Benzinen, jævnsides med det Forslag, der foreligger her om at paalægge den en øget Beskatning. Det er forstaaeligt, at man i Vognmandskredse under Hensyn til de Perspektiver, der aabner sig, ser Fremtiden i Møde med Bekymring og bange Anelser, og jeg kan heller ikke sige andet, end at naar man læser dette Cirkulære igennem, tager man sig uvilkaarligt til Hovedet og spørger, om der ikke er sket en Forveksling. For skal Rationeringen praktiseres derhen, at man ude i Landdistrikterne, hvor man har de store Afstande, skal nøjes med mindre Benzinkvanta end inde i Byerne — jeg skal ikke komme nærmere

ind paa, hvorvidt de Kvanta, der stilles til Raadighed for de forskellige Kategorier, er tilstrækkelige eller ikke —, saa ved jeg i hvert Fald, at det, for at bruge et moderne Udtryk, vil være ensbetydende med, at Dødsklodderne har ringet over mange selvstændige Vognmandsforretninger.

Men nu forstaa vi altsaa af det Forslag, der ligger paa Tingets Bord, at det ikke alene er Meningen at rationere, men man vil ogsaa forhøje den Beskatning, der hidtil har hvilet paa Benzinen. Vi staa altsaa over for det, som jeg vil kalde et dobbelt Problem, Rationering plus øget Afgift. Jeg nævnte før det bagvendte i, at man stillede større Benzinkvanta til Raadighed for Byerne end for Landdistrikterne. Jeg vil vel vanskeligt kunne uddybe dette Emne nærmere uden at risikere at komme i Konflikt med den højtærede Formand, men jeg ønsker i hvert Fald at sige saa meget, at jeg tror, det vil blive vanskeligt at faa Vognmændene til at forstaa det Udslag af Samfundssind, man ser her.

Det Lovforslag, vi behandler, har til Titel: Forslag til Lov om en midlertidig Forhøjelse af Benzinafgifterne, og nu hører jeg nok, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet var saa henrykt over det lille Ord „midlertidig“, at det var i høj Grad tilfredsstillende for ham, og at han saa saadan paa det, at netop det, at der staa „midlertidig“, maatte kunne medvirke til, at vi kunde gaa med til Lovforslaget. Jeg har nu ikke saa forfærdelig stor Tillid til det „midlertidige“ i Forbindelse med Skatte-lovgivningen. Det er som oftest gaaet saadan med de forskellige Skattelove, som har haft Betegnelsen „midlertidig“, at de er blevet af permanent Karakter, og jeg er bange for, at det ogsaa vil gaa saadan med det Lovforslag, vi her beskæftiger os med.

Man motiverer Lovforslaget med Hensynet til Vejbygningen, Kommunerne og Beskæftigelsen, og det er jo netop de Faktorer, der er afhængige af Benzinafgifterne, saa for saa vidt ser dette meget rigtigt og bestikkende ud. Men jeg ser ikke rettere, end at man selv, saaledes som jeg ogsaa før har antydnet, i stor Udstrækning har skabt de Forhold, der nødvendiggør den Forhøjelse af Benzinafgifterne, som man stiller Forslag om, og jeg tror, at Samfundet vilde have været bedst tjent med, at man, saa længe det overhovedet var muligt, havde sørgt for at opretholde Tilførslerne, at man havde stillet den fornødne Valuta til Raadighed og derigennem havde sikret, at Benzinafgifterne indgik i samme Omfang som hidindtil.